കുചേലവൃത്ത ശതകം

—൦൦൦—

ജനരംജിനി,

എന്ന

മാസിക പുസ്തകത്തോടു കൂടി

നാഗാപുരം

ജനരംജിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചതു

൧൦൩൭

കുചെലവൃത്ത ശതകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

൧ ചൊല്ലാൎന്നുള്ളന്ദകാലം പൊഴിയണമതുത
ന്നല്ല കെൾക്കുന്ന നെരം
ള്ളുല്ലാസം മാനസത്തിൽ സഹൃദയ ജനത
ക്കെറ്റയുണ്ടായ്വരെണം
നല്ലൊണം ചെൻവന്നീടണമിഹ വഴിപൊ
ലുള്ള സന്ദൎഭം ശ്രീ
കൊല്ലത്തെഴും വസിക്കും ഭഗവതിയതിനായ്
നിൻപദം കുമ്പിടുന്നെൻ

൨ നീലക്കാർകൂന്തൽ കെട്ടിത്തിരുകിയതിൽ മയിൽ
പ്പീലിയും ഫാലദെശെ
ചാലെ തൊട്ടുള്ള ഗൊപിക്കുറിയുമഴകെഴും
മാറിൽ നന്മുത്തുമാലാ
തൊളിൽ ചെൎത്തുള്ളൊരൊടക്കുഴൽ കരകമലെ
കാലിമെക്കുന്ന കൊലും
കൊലും ഗൊപാലവെഷം തടവുമുപനിഷ
ത്സാരമാരാധയാമഃ

൩ ഭൂമിക്കൊത്തൊരു ഭാരമങ്ങൊഴിപ്പവും
കാഴ്ന്തീട്ടു ഭൂമാവിനാൽ
ഭാമാരുഗ്മിണിമുഖ്യമാം പ്രിയതമാ
വൃന്ദത്തൊടും കൂടവെ
ക്ഷെമം തെടിന യാദവപ്രവരരൊ

ളൊന്നിച്ചു നന്ദാത്മജൻ
ശ്രീമൽദ്വാരാവതീപുരത്തിലമിതാ
നന്ദേന മേവീടിനാൻ
൨ ആക്കാലത്തൊരുമിച്ചു ദേശികഗൃഹേ
പാഠത്തിനായ് വാഴ്കയാൽ
ചിൽക്കാതൽക്കു സതീർത്ഥ്യനാകിയ കുചേ
ലാഭിഖ്യനാം ഭൂസുരൻ
നിൽക്കാതുള്ള ദരിദ്രതാർത്തി പകവെ
ച്ചീടാതെ തന്മന്ദിരെ
നിഷ്കാമൻ ഭഗവൽപദങ്ങളിലിനെ
സ്സേവിച്ചു വാണു സ്വയം
ശൈലൂഷാന്തം സമതാമവന്റെ ദയിത
ക്കുംകാമ്പിലത്തോളം
ക്ഷേത്തിങ്കൽ വിരക്തിയങ്ങിനെ വരാ
ഞ്ഞൂൽത്താപമൊടെകദാ
ഭർത്താവിന്നരികത്തു ചെന്നു സതിമാർ
ചൂടുന്ന രത്നാങ്കുരം
മേത്തും പ്രശ്രയമിശ്രമിമ്മൊഴികളെ
മെല്ലന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ
൩ ഭർത്താവെ സച്ചിദേകസാരസന വന്ദ്യാ
തൃപ്തികൊള്ളും ഭവാനി
ക്ഷുത്തിന്നാസ്ഥാനമാകുന്നിവളുടെ വിവശ
തരത്തെ യൊക്കുന്നുമില്ല
ആസ്യാമക്കാഴ്ച മിക്കുട്ടികളുയി സഹിയാ
തുള്ള പൈദാഹമുൾക്കൊ
ണ്ടാർത്തന്മാരായ്ക്കുടങ്ങോ ളുഴറിമാവിളി
ക്കുന്നതും കേൾപ്പതില്ലെ

൭ ഇപ്പിണ്ഡിനിക്കട്ടുണ്ണിക്കിന്ന യെന്നു മല്ലി
യില്ലം പരിഞ്ഞു മറിയാ നിനി യെറയില്ല
കപ്രാണത്തിക്കുമലാ മണ്ണ പാട്ടുനല്ല
തില്ലാതെ മിക്കവിന ദുഃഖ മകറ്റി വെച്ചൊൻ
൮ രണ്ടാലും നിങ്ങൾ പണ്ടു കുരു ഗൃഹമതിൽനി
ന്നിട്ടു വെവ്വിട്ടതിൽ പി
ന്നുണ്ടാകണിട്ടു രണ്ടാമതു കരിമുകിൽനെർ
വർണ്ണനാം തമ്പുരാനെ
ഉണ്ടാകില്ലൊന്നുമാക്കും പ്രിയതമ വെവ്വതെ
കണ്ടു മിണ്ടുമെത്തുന്നാൽ
കണ്ടാലും യത്നമല്ലൊ വിധിയുടെ വഴിയെ
തെന്നു കാട്ടുന്നതെല്ലാം
൯ എന്നതും കാണ്ടിനി വെടാൽ
നന്ദസുതാം പന്നകണ്ടു പതിക വൊൻ
എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യാത്തിക
ളൊക്കെന്നൊഴിയാതൊക്കയും തീരും
൧൦ ഉൾത്തടമൊടു നിജപതി പറഞ്ഞ വാക്യ
മത്താപസപ്രവരനന്പൊടു കെട്ടനെരം
മെന്തന്നെ ഭക്തിയൊടു നന്ദകുമാരകണ്ടം
കാൽത്താർ വണങ്ങി മനസാ നിരൂപിച്ചിതെവം
൧൧ ഒരൊജീവന്നൊരൊന്നുണ്ടനുഭവ മതുതൻ
പൂർവ്വജന്മാർത്തമാക
ന്നൊരൊരൊരൊകർമ്മ ദൗത്യാനിരസന മതിനാ
രാലു മില്ലൊത്തുകണ്ടാൽ
പാരാതിസ്സഞ്ചിതാഗാമിക ളിവമുടിയും
തൽപ്രയത്നം നിമിത്തം
പ്രാരബ്ധം തിന്നതിരൊതൊഴികഴിവതിനി

ല്ലെന്നു ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധം
൧൫ കാമ്പേററം മമമത്സരാദി വിവശം
തൊട്ടം വളൎത്തിട്ടമി
സ്സമ്പത്തിങ്ക ലിവൎക്കമിച്ചരുചിയും
നന്നായി വല്ലെങ്കിലും
ധനമിൽത്തങ്ങളിൽ വെച്ചിരിക്കുമത
ല്ലിന്നേതു ക്രമമാകുമത്തതാം
വമ്പേറും ശേഷനിരീക്ഷണമിനി
ക്കുണ്ടാ മതിന്നുലമായ്
൧൬ ജ്ഞാനാനന്ദഘനമാനന്ദദത്താ തനന്താമരമെന്നലിയും
ദാനാന്ത്യത്തെ തൻ കാന്താ മനന്തരമിതോതിനാൻ
൧൭ എന്നാലങ്ങിനെതന്നെ നന്ദസുതനാ
മെൻചെങ്ങാതിയെക്കാണുവാ
നിന്നീരാത്രി കഴിഞ്ഞു നാളെയതിരെ
തന്വംഗി പോയീടുവൻ
ധന്യേ വല്ലതുമൊന്നുകൂടിയവിടെ
കാഴ്ചക്കു തന്നീടണം
മാന്യന്മാരുടെ മുന്നിലങ്ങിനെ വൃഥാ!
ചെല്ലുന്നതും ന്യായമോ
൧൮ ഏവം ഭൎത്താവു ചൊന്നൊരളവിലവളും
നന്നാക്കൊണ്ടന്നു ധാന്യം
രാവേ വേവിച്ചിടിച്ചുച്ചുരൾ തിരളുമവിൽ
കട്ടയെ കീറമുണ്ടിൽ
ആകുംവണ്ണം പൊതിഞ്ഞുള്ളൊരു പൊതിയെതിരെ
താൻകളിച്ചത്തുഷ്ട്യാ
മേവും കാന്തന്റെ കാൽത്താരടിയിണയവചന
ങ്ങിട്ടു കയ്യിൽ കൊടുത്താൾ

൧൬ ഊഴിയിൽ തന്വി മണ്ണാളുന്നുള്ള പലഖാ
രത്തിന്നു ഭക്ത്യാസമം
ചാരത്തണെപ്പാട്ടു കൊണ്ടുവന്നൊരവിലിൻ
ഭാണ്ഡത്തെ യദ്ദുസ്വരൻ
പാരാതങ്ങു കരത്തിൽ വാങ്ങിയവളൊ
ട്ടാത്താദരം യാത്രയും
ചെയ്താൻ ചൊല്ലിയലം മുരാരി ചരണം
വന്ദിക്കവാനാസ്ഥയാ

൧൭ കീർത്തിച്ചു മുഴച്ചു കൊച്ചുമറികൊ
ണ്ടുള്ളോരു താഴ്വകളെ
കീറിപ്പാളിയതൊന്നുപോയ കുടയും
വേദാന്തമാം ഗ്രന്ഥവും
നൂറിൽപ്പാതി പിരിച്ചിലുള്ള വടിയും
നാരായണനെക്കാണ്മാ
നായിട്ടുള്ളൊരവിൽ തിന്നിപ്പാത്രിയുമായ്
പോയാൻ കുചേലാരന്നാൻ

൧൮ സുരവരനുടെ ദിക്കാകുന്ന മൈക്കന്നിയാൾ
കുതിരവ കതിരാകും കുങ്കുമം ചാർത്തിയപ്പോൾ
മധുരിപു തിരുനാമം സാദരം സ്സുരേന്ദ്രൻ
മധുരവമുദാരം കൊരിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞു

൧൯ ധരണീസുരവരൻതൻ മാർഗ്ഗഭേദേ ചകോര
ന്തരുണരുമളുനേരം കുക്കിനാരാക്കമോടെ
ത്തകിട്ടുകടിച്ചിട്ടാത്തുള്ള കടച്ചാട്ടുകൂടി
ട്ടടനവനുടെ മുന്നിൽ പയ്യവെ പയ്യപോയാൾ

൨൦ പോയാലും യദുപതി മന്ദിരത്തിൽ വേഗാ
ലായാസം കിമപി വരാം. ഇ ചാണെന്നിതൊന്നാ
കായാമ്പൂനിറമുടയോൻ തങ്ങം ഭവാനെ

ന്നായിട്ടുദ്വിജനൊടുകൂടി മന്ദവാതം
൧൭ പെരുവഴി നടകൊള്ളും ഭൂസുരൻ പിന്നനെകം
തെരു നഗര വിശാലഗ്രാമ ദെശങ്ങളായും
പരിചൊടു അരണ്യാംചെയ്യുങ്ങുപൊക്കുന്നനെ
ത്തൊരു വലിയമനൊരാജ്യത്തിലെത്തിച്ചുമങ്ങൊ
൧൮ ഇന്നിക്കന്നു നിനച്ചു താനിതുവരെ
ക്കെൻ സ്വാമിയെ കണ്ടീലാ
തിന്നീഞാൻ ബത ചെന്നിട്ടുമ്പഴവിടെ
ക്കെന്തൊന്നു തൊന്നുന്നവൊ
ന്നുണ്ടിങ്ങു ഗുണം നമുക്കു വല്ലതാ
യിസ്സംഗതിക്കിം ജഗ
ത്സാക്ഷിക്കാരനു മറ്റു സാക്ഷി തെളിയി
ക്കെണ്ടുന്നതിന്നില്ലഹൊ
൧൯ പ്രൗഢക്കന്മാരെക്കൊക്കെ പ്രണയമരികിൽ
പാക്കു മവരൊ
ടിരിക്കും സപത്ന്യാദിക്കൊരു ബലവു
മെക്കില്ല നിയതം
ഇനിക്കായാൽ കണ്ണെർതിരുവടിയെ പെർ
വിട്ടതു മുതൽ
ക്കൊരിക്കൽ കാണ്മാൻകൂടവസരമണഞ്ഞീ
ല കഠിനം
൨൦ ചെല്ലുക പാൎത്ഥസൂതവപുരുപമ ക്ഷിതീശൻ
കാലക്കെ ചെന്നുരുവ്യ പണ്ടു ഭവിച്ചപൊലെ
വാഴക്കുവന്നവതരിച്ചു മഹാനുഭാവൻ
വെഴ്ചക്കു വീഴ്ച വരികില്ല നമുക്കതെല്ലും
൨൧ എന്നല്ല ദൂരമവിടെക്കൊരടുത്തുമില്ല
ചെന്നില്ലയെന്നു വരുവാനതുകൊണ്ടുമില്ലാ

ക്കുന്നല്ല സൎവ്വഭുവനങ്ങളുമൊന്നുപോലെ
തന്നില്ലമെന്നു പറയുന്നിതു വേദസാരം
൧൩ ബ്രഹ്മകുലത്തിന്നവനോ
സമ്മതനാകുന്ന നാഥനാമവനെ
കണ്ടാലൊക്ക തരണം
വന്നിട്ടുംപിന്നിനിക്ക ഭവതരണം
൧൪ ഓരോന്നിവണ്ണമാകെച്ചപലമതിന്നുസമാ
ധാനമ്പുംചെയ്തു സാക്ഷാ
ത്താരിൽ തനിമണാളൻ പദതളിരിലുറ
പ്പിച്ചുറപ്പിച്ചു ചിത്തം
ഓരാതമാൎഗ്ഗദുഃഖങ്ങളു മവനിസുരൻ
മെല്ലെമെല്ലെന്നു ചെല്ലും
നേരം നേരിട്ടു കണ്ടു ത്രിദിവസദൃശമാം
ദ്വാരകാ പട്ടണത്തെ
൧൫ നാലുണ്ടു ഗോപുരവരങ്ങളുവക്കനേരെ
നേരൊത്ത രഥ്യകളുമങ്ങളുപൊലെതന്നെ
കൈലൊത്തരാവണമവക്കിരുപാടുമെററം
ശാലിച്ചിടുന്നു ബത യാതൊരു പട്ടണത്തിൽ
൧൬ പ്രാകാരങ്ങൾ കവിഞ്ഞുകനത്തുകയറി
പ്പൊയിട്ടു വൎഷിക്കുവാ
നാകാ യാതൊരെടത്തു മേഘനിവഹ
ങ്ങൾക്കെന്നു വന്നെങ്കിലും
രാകാചന്ദ്രകരാനുഷംഗസമയെ
നൽചന്ദ്രകാന്തങ്ങൾകൊ
ണ്ടാക്കത്തീൎത്തൊരു ഗൊപുരാഗ്രമതിനെ
സ്സാധിച്ചു പൊരുന്നഹൊ
൧൭ കൈലാസംപൊലിരിക്കുന്നൊഴിവില മണിമാ

ടങ്ങൾ ജാലങ്ങളൂടെ
കെറിപ്പൊകുന്ന കണ്ടാൽ നിശിതദിനകരൻ
യാതൊരെടത്തു നിത്യം
ബാലാ ലീലാവയസ്യ സ്മരസമര പരി
ക്ലാന്തി നിദ്രാണമാരാം
പാലൊക്കും വാണിമാർതന്നുടെ മുഖതതിയെ
ക്കൈക്കൊവാനെന്നു തൊന്നും
൩൨ വിദ്വാന്മാർ ശ്രൊത്രിയന്മാർ കവികൾ പലതരം
വൈദ്യന്മാരും ജ്യൊതിഷക്കാ
രാട്ടക്കാർ പാട്ടുകാരും നിപുണതരചെണ്ടക്കും
വൈണികശ്രെണിതാനും
ദാക്ഷിണ്യക്കാർ മൊടിവിദ്യാനിപുണതരമവരൊ
ടൊത്തിട്ടും മാന്ത്രികന്മാർ
ക്കൊട്ടുംകൈകൊട്ടി വാഴുന്നിവർ പലതരമെപ്പൊ
യാതൊരെടത്തുസൌഖ്യം
൩൩ ധർമ്മിഷ്ഠരല്ലാത്തവരാരുമില്ല
സമ്പന്നരല്ലാത്തവരും തഥൈവ
ശർമ്മാന്തരായം കുറവില്ലൊരാൾക്കും
വൻപെറിട്ടും യാതൊരിടത്തുകാരിൽ
൩൪ ഓരൊമാസങ്ങൾതൊറും പരിണതശശിബിം
ബങ്ങളൊരൊന്നു വെറെ
വെറെ മാറുന്നനെരത്തതുകളെ മുഴുവൻ
വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
നീരത്താർസംഭവൻ പിന്നനുപമതരമാം
യാതൊരെടത്തു പാർക്കും
പൌരസ്ത്രീവൃന്ദ നൽസുന്ദരതരവദന
ക്കൂട്ടമായ് സൃഷ്ടിചെയ്തു

൩൭ ഉത്തുംഗേ ശ്രീവിളങ്ങും പരപുരുഷപുരി
ഗോപുരം കണ്ടനേര
ത്തത്യാനന്ദാമൃതാബ്ധിത്തിരകളുടനടിയെ
ന്നോടിയാടിക്കുഴഞ്ഞും
ആർത്തും വീർത്തും ചിരിച്ചും ധരണിസുരവരൻ
തന്നെയും താൻ മറന്നും
മത്തോന്മത്ത പ്രമത്ത ക്രമമനുഭവി
ച്ചെത്തി പിന്നപ്പുരത്തിൽ
൩൮ ഏഴും പിന്നേഴുമൂഴിക്കുടമതടവിട്ടു
ന്നാഴിനേർവണ്ണമംബു
ന്നാഴിപ്പെണ്ണോടുമൊന്നിച്ചുഴന്നിലമണിമാ
ടത്തിലാനന്ദമോടെ
പാഴല്ലാതുള്ള സൽപ്രാപ്യമമിതരസം
ചെയ്തു വാഴുന്നനേരം
താഴെ ദൂരത്തു കണ്ടപ്പുരവഴിനടുവിൽ
തോഴനാമൂഴിദേവം
൩൯ ചിക്കന്നങ്ങു പരിഭ്രമിച്ചു മണിമ
ഞ്ചത്തിന്നെഴുന്നേറ്റു പി
ന്നക്കണ്ണൻ തിരുമേനി സഞ്ചിത ദയാ
ദാക്ഷിണ്യ ചിത്തത്തോടും
അക്കാലത്തിലടുക്കലുള്ള പരിചാ
രത്തോടുമൊന്നിച്ചുതൻ
സൽക്കാരത്തിനു കൌതുകാൽ ത്വരതര
ന്നാഴെക്കെഴുന്നള്ളിനാൻ
൪൦ പൈതും ക്ഷേത്രികലന്നു നല്ലൊരുപചാ
രത്തോടു മാത്താദരം
പൌരന്മാർ ഭ്രരെന്നുമവെ ണ്ടപ്പിലതും

വന്നെത്തി പിന്നെത്തതിൽ
പാരിരെഴിന്നു മീശനായ ഭഗവാൻ
താമരത്താർ പാദത്തെ വെ
ച്ചാരാൽ ചെന്നെതിരേററി സാദരവോടും
ഉണ്ടാകതെ ചങ്ങാതിയെ

൩൬ പാലാഴിമങ്കയുടെ നൽക്കുചകുങ്കുമമാട്ടു
മാലെയപങ്ക മണിയിലെ ച്ചുരമാറു കൊണ്ട
ആലിംഗനം സപദിചെയ്തു വിയർത്താലിച്ചു
മാലിന്യമെറിന കുചെലനെ യംബുജാക്ഷൻ

൩൭ അല്പല്ലെന്നൊരു വിസ്മയം ത്രിഭുവന
ത്രാതാവു ചിദ്ഘനനാ
യെല്ലുംകൊലു മെഴുന്നിരന്നു പതമി
നൽപ്പട്ടിണിക്കാരനെ
അല്പൽപ്പെട്ടെഴുന്നിറ്റു കാൽനടയതാ
യെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നുവെ
ന്നെല്ലാലൊകരു മൊന്നുപൊലവിടനി
ന്നുൾത്താരി ലൊർത്തങ്ങിനെ

൩൮ വൃദ്ധൻതൻകൈപിടിച്ചി ട്ടജിതനുപരിപൊയ്
പള്ളിമഞ്ചത്തി ലെററി
ശുദ്ധാ ത്മകൈകൾകൊണ്ടപ്പദമതു കഴുകി
ച്ചീട്ടപൊററാ യുടന്നാൻ
ബുദ്ധിപ്പാടൊടുകൂട മ്മലർമകളുതന്നെ
രത്നഭൈക്കന്നിയെ മെൽ
വർദ്ധിപ്പാനെന്നവണ്ണം തിരുവിളമൊരു മ
ജ്ജംബു വിഴ്ത്തി പൂവട്ടിൽ

൩൯ ശ്രദ്ധാപുരസ്സരമുടൻ മുനിപാദതീർത്ഥം
മൂർദ്ധാവിലെററു വിരവൊ ടഥ തീർത്ഥപാദൻ

സിദ്ധാന്തമററു മലർമാതിനു മെന്നുവേണ്ട
ശുദ്ധാന്തവർഗ്ഗമതിനാസകലം ത്യജിച്ചു
൪൩. ഹരി ചന്ദനാദ്യതിഹിമാം ജലപാത്രവാം
ഹരിചന്ദനാകലിത മംഗരാഗവും
കരുവിന്ദതാമ്ര കരപല്ലവത്തിനാൽ
മുകുന്ദമാലയു മലങ്കരിച്ചുടൻ
൪൪ വിരവോടു പൂജവിധിപോലെ ചെയ്തുപി
ന്നൊരുമിച്ചിരുന്നി തരവിന്ദലോചനൻ
തരമഞ്ചമിഞ്ചുടനെ മംഗളഭാഷിണി
ചരരത്നമായ രമമെല്ലെ വീശിനാൾ
൪൫ കുന്നിച്ചമോദമൊടു നിന്നു നില
കനിൽ പുരക്കുന്ന നിലാവുപോലെ
മന്ദസ്മിതം ചെയ്തു മുകുന്ദനപ്പോൾ
മന്ദം കനിഞ്ഞൊന്നരുൾ ചെയ്തിവണ്ണം.
൪൬ ഇന്നല്ലൊ സുദിനം നമുക്കു നിനയാ
തിങ്ങിന്നിതെ മന്ദിരെ
വന്നല്ലൊ പുനരെന്തു വേണമിനിയി
ജ്ജന്മത്തിനി ക്കന്യമായ്
മന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധമാക്കുമമല
ന്മാർതന്റെ പാദോദകം
തന്നല്ലൊ ഗതിയൊന്നിവർക്കു സുമതെ
ധന്യൊസ്മി ധന്യോസ്മി ഞാൻ
ഒരു പ്രിയസഖവഹന്നാട്ടായ കാണ്മാനാഗ്രഹിക്കു
ന്നിതുവരെ പിഴയാകാതിരിക്കുന്നൊരെൻകെക്കണ്ടു പാണ്ടെന്റ
പരമിവനുസമാനം പാർത്തിലൊപാരതന്ത്ര്യം
പെരുകിനപുരുഷന്മാ രാരുമില്ലാരണൊന്നു
൪൭ മന്നും പ്രേമകരുണാപരിപൂർണ്ണനാകും

സാന്ദീപനീമുനിവരൻ ഭവനത്തിൽ നമ്മൾ
ഒന്നിച്ചനേകദിവസങ്ങൾ പഠിച്ച ശാസ്ത്ര
മന്യൂനമെന്നഹമിരുന്നതുമോർമ്മയില്ലേ

൧൯ ചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടു വരണം വിറകിന്നു നമ്മൾ
കൊണ്ടന്തരത്തിൽ വകയില്ലിതടുപ്പിൽ വെപ്പാൻ
എന്നു ഗുരുപത്നി വചനാൽ വയമേവരും ചെ
ന്നൊന്നിച്ചു കാട്ടിന്നു നടന്നതുമോർമ്മയില്ലേ

൨൦ സാന്ദ്രാന്ധകാരമൊരു നമ്മൾ കടന്നു കാട്ടിൽ
ചെന്നിട്ടൊടിച്ചു വിറകിങ്ങു തിരിക്കുമപ്പോൾ
പിന്നിട്ടുമാനമഖിലം രവി താനുമസ്ത
കുന്നിന്റെ പള്ളയിലൊളിച്ചതുമോർമ്മയില്ലേ

൨൧ ന്നിട്ടുകാറ്റുമിടിമിന്നലുമുരുട്ടു
മൊന്നിച്ചു കാറ്റു പെരുമാരി ചൊരിഞ്ഞനേരം
ഖിന്നതപൂണ്ടവിടെ നാമൊരു കോടരത്തി
ലന്നങ്ങൊരാത്രിയതു തീർത്തതുമോർമ്മയില്ലേ

൨൨ അന്തിക്കുണ്ണിന്നു കാണാഞ്ഞുഷറിഷ്ഠ ഗുരുവരൻ
ധർമ്മദാരങ്ങളോടാ
യന്ധ്യാവേനകോപിച്ചുടനുഷസിപുറ
പ്പെട്ടിതാ കാട്ടിലേക്കായ്
എന്തെല്ലാം കിട്ടിജീവൻ ശിവ ശിവന
ന്നിന്ധനക്കെട്ടുമായി
പംഥാവിൽ കണ്ടു നമ്മെ സ്സദയമനുനയി
ച്ചേന്നതും വിസ്മരിച്ചോ

൨൩ വാചാ പെരുത്തു പറയുന്നിനി യെന്തിനായി
ട്ടാചാര്യദക്ഷിണ കഴിച്ചു തിരിച്ചു ശേഷം
ഗോദാനവും സപദി ചെയ്തു ഭവത്തിലല്ലേ
മോദാൽ കുടുംബിനി ഭവാനുമുളയല്ലേ

൧൪ ഇരിക്കട്ടക്കാര്യം പൊരുംപൊരെ വിരുന്നുക
ന്നിത്തു നമ്മ
ക്കശിക്കാനെന്തെലും തരികയുണ്ടാമുണ്ടോ
മനവധി
പൊതിക്കെട്ടി ങ്ങൊട്ടെക്കിങ്ങു വിട്ടുകളഞ്ഞി
ക്കരുതെടൊ
കൊതിക്കാരൻ ഞാനെന്നവിലരു മരക്ക
ന്തിവനെ

൧൫ അക്കൃഷ്ണൻ ദെവനൊടിവണ്ണം മുരച്ചൊണ്ടും
കക്ഷത്തിൽനിന്നഥ പിടിച്ചുപറിച്ചഴിച്ചു
അക്ഷീണമൊദമൊരു കയ്യവിൽവാരിവെഗം
ഭക്ഷിച്ചനല്ലതുപൊ ലരുണാംബുജാക്ഷൻ

൧൬ ഒരുപിടിയവിൽ കൂടിവാരുവാനായ്
പ്പുരുഷൻ തരസാതുനിഞ്ഞനെരം
അരികിലമരുങ്കാഴി മങ്കവെഗാ
ലരുതരുതെന്നരുൾ ചെയ്തുകൈപിടിച്ചാൾ

൧൭ എന്നിട്ടാ ലക്ഷ്മിതാനും ത്രിഭുവനപതിയും
കണ്ണമൂലന്തിലൊതാ
ണ്ടന്യൊന്യം ശ്രദ്ധമായിട്ടരുളി യരികിലു
ള്ളാരണാരു ബൊധിയാതെ
പിന്നിട്ടുച്ഛിഷ്ട മായുള്ളവ ലതുകണ്ണാ
ന്റാജ്ഞയാ കൊണ്ടുപൊയ്വ
ച്ചുന്നമ്രാമൊദമൊ ടമ്മലർമകളരികെ
വന്നുമെല്ലെന്നു വീശീ

൧൮ തിങ്ങുന്നാക്കേരി രസമായതിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി
പ്പൊങ്ങുന്നനല്ല പുളകങ്ങളണിഞ്ഞുമംഗം
ഞങ്ങാമറച്ചുതുടകൊണ്ടു വരുത്തിമങ്ങം

ചങ്ങാതിയൊടു പുനരിങ്ങിനെചൊല്ലിയവൻ
൫ ഉച്ഛ്വാസാവധികൾ നിന്നിട്ടമിതഭയമിയ
ന്നാകുലപ്പെട്ടു വെറെ
നിവ്വാഹം കണ്ടു കിട്ടാഞ്ഞുടനഥ കമണി
ച്ചൂണ്ണമയാം നമ്മെയൊക്കം
കാവ്വണ്ണിമെന്നലി പാഞ്ചാലിയുമമിതരസാ
തന്ന ശാകൊ ഘനത്തിൽ
ഗവ്വംസവ്വംക്കാനെന്തുൻ പ്രിയസഖഭവതാ
ലത്തമാം പ്രാഭൃതത്താൽ
൬ വായക്കുമ്പോൾക്കേതിയുള്ളൊരിവനെ യുപചരി
ച്ചീടുവാനായി നാംക്കം
ക്ഷുദ്രംകാരസ്ക്കരത്തിൻ കതവുമതുളമാ
യിങ്ങു തെല്ലില്ല ഖേദം
ധിക്കാരക്കാർ കൊട്ടക്കുന്നു കലശവും
കടഞ്ഞൂര കാഴ്ച മൊക്കം
നിഷ്ക്കാമൻ ജോനിനിക്കെ പറകിലതുമന
ശ്രേഷ്ഠിയൊന്നൊ രുചിക്ക
൭ സത്തൊത്താൻ മന്ത്രിരണ്ടുകിലു മയിമതിമ
ന്നിപ്പഴും പിന്നയുംനാം
നിത്യന്മാരൊന്നുതന്നെ ന്നതുപുനരറിയി
ക്കേണമെന്നില്ലയെല്ലൊ
നിസ്സുന്ദ്രപ്രമഭാരം നലമൊടുകലതം
നമ്മളെപ്പോലതെന്നി
മുത്തെല്ലും കൊങ്കയാളെൻ പ്രിയതമരമയും
നിൻകൊയിന്നു മൊന്നെ
൮ ഇസ്സൽകാരവചൊ മന്ത്രപ്രയതമം
ലന്തപ്രഭാ പൂരമാം

ഭസ്മംവാരിമുരാരി മാന്ത്രികവരൻ
നേരിട്ടെറിഞ്ഞീടവെ
ശൂദ്രൻകേറി പിശാചികാ വിവശനായ്
യന്ത്രങ്ങൾ തൂക്കിച്ചിരി
ച്ചുദ്ധാമെന്നി വിറച്ചുതൊണ്ട യിടറി
ത്തപം പരുങ്ങീടിന്നു

൬൩ കണ്ണോനിന്തിരുമേനി കണ്ണിനിരയാ
യുണ്ണുന്നതൊട്ടേന്മന
കണ്ണോടീട്ടരെത്തിലിന്നു വരയും
കണ്ടങ്ങിരുന്നീടിനേൻ
ഇന്നിപ്പോളിവിടെക്ക വന്നാഹമസാ
മാന്യോപചാരാ ജ്ഞഗ
ന്മാന്യത്വത്തിനു പാത്രമായി ഭഗവൻ
പിന്നെന്തു ചൊല്ലേണ്ടു ഞാൻ

൬൪ ആദ്യൻ നിത്യനനന്ത നച്യുതനജൻ
വേദ്യൻ നിഷ്കളയോഗിയാൾ
സാദ്ധ്യൻ യോഗികളാ ലഖണ്ഡനചരി
ച്ഛേദ്യൻ ഭവാനെങ്കിലും
വിദ്യാഭിന്നമുണർത്തുയ പ്രതിമനാം
നാരായണൻ വിശ്വസ്സ
കസ്സഭ്യോ ജാതനുമെന്നു മുന്നുതനുവായ്
കാണുന്നുപാധിഭ്രമാൽ

൬൫ ഉണ്ടാക്കുന്നു ജഗത്തശേഷവു മതൊ
ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ ഭവാൻ
കൊണ്ടാടീട്ടുളപിന്നെ വിഷ്ണുതനുവായി
രക്ഷിച്ചിട്ടുന്നു ഭവാൻ
വേണ്ടുന്നീട്ടതിനെ പ്പുരാന്തകവപു

സ്സായിട്ടു നെത്രാംബുനിരയെ
ക്കൊണ്ടിട്ടാസകലം കരിച്ചു ഭസിതം
പൂശുന്നമെയ്യിൽ ഭവാൻ
൬൭ ഇതിപലവിധം ഭൂതാന്നേരിട്ടുരച്ചു
പുകഴ്ത്തീട്ടും
ക്ഷിതിസുരവരൻ തന്നൊടൊരൊന്നു ചൊല്ലി
മുകുന്ദനും
കുതുകമൊടിരിക്കുമ്പൊ ളമ്പൊടന്നൊന്നു
ന്തസന്ധ്യയെ
മതിതെളിവൊടും വന്ദിച്ചാരാദരാല
വർവെണ്ടപൊൽ
൬൮ മെത്തുന്നമൊദത്തൊട്ടുടൻ പരിമൃഷ്ടമായി
ട്ടാത്താഴമുണ്ടിരുവരും മണിമഞ്ചമെറി
മെത്തപ്പുറത്താഴകിലൊത്തു വസിക്കുമപ്പൊൾ
ചിത്തരസത്തൊടിഹ ചിന്നുമ്മൊതി വിപ്രൻ
൬൯ സ്വാമിൻ പാലാഴിശായിൻ മുരഹരഭഗവൻ
ഭക്തനാമെന്നൊടിപ്പൊൾ
പ്രെമപ്രാചുര്യമുൾക്കൊണ്ടരുളിയൊരരു
ൾപ്പാടു സാമാന്യമല്ലെ
ശ്രീമത്താം പള്ളിമെത്തക്കു പരിമലിനനാ
മെന്നെയെററി ട്ടിരുത്തി
ക്ഷേമത്തിൽ തൃക്കരത്താൽ പദമിതുകഴുകി
ച്ചെന്നതും ചൊല്ലവല്ലാ
൭൰ സന്താനങ്ങളിലൊത്ത നിന്തിരുവടി
ത്താരൊട്ടു ചെരും വരെ
ക്കെന്തായാലു മലഞ്ഞിടാതെ ഭഗവൻ
സൽഭക്തി യെകീടണം

ചെന്താർമാനിനി കാന്തസന്തതദയാ
സന്താനമെ പൂർവ്വദിക്കി
ചെന്തീകാന്തി കലർന്നിട്ടുന്നിനിയുഷ
സ്സാറായി ചൊകട്ടെ ഞാൻ
൧൧ രംഭോണ്ണം പലത്തുംപറഞ്ഞു പിരിവാൻ
ഭാവിച്ചു നെരത്തുനൽ
സംപ്രീതിപൂരവിപ്ര കാശയമാ
വ്യെച്ചുള്ള തന്മെനിയെ
ഗാത്രപ്പെട്ടിയിൽ നെത്രരന്ധ്ര വഴിയിൽ
കൂട്ടിട്ടു ഭക്തൊത്തമൻ
ഭക്തിദ്രാവകലിപ്തമാകിയമന
ച്ചില്ലിൽ പകർത്തീടിനാൻ
൧൨ പിന്നിട്ടുയാത്ര യറിയിച്ചുതിരിച്ചുതന്റെ
പിന്നാലെതന്നെ യെഴുന്നള്ളു മശെഷനാഥം
പിന്നൊക്കുമമ്പൊടു തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൂട്ടി
നന്ദിച്ചു നിർത്തിയവിടെന്നു ഗമിച്ചുവിപ്രൻ
൧൩ സ്മിതപൂരസുധ തെച്ചിട്ടെററവുംകാന്തികാണ്ണും
ത്രിഭുവനഭവനത്തിന്നുത്തമപ്പൂമുഖത്തു
അപരാതിദൃഢയാകുംഭക്തിയാംസീകധകംകൊ
ണ്ടവികലനവചിത്രംചെന്നചിത്തംപതിച്ചു
൧൪ മല്ലാരിതൻ മധുരഹാസവുമല്ലൽനീക്കും
സല്ലാപവുംവിപുല സൽകൃതിയുംകുചെലൻ
എല്ലാംമനസ്സിൽനിരൂപിച്ചു നടന്നുമന്ദ
മില്ലത്തുട്ടുത്തസമയം പുനരെവമൊർത്തു
൧൫ ശിഷ്ടന്മാക്കുള്ള വിണ്ണോർവര തരുതിലക
ത്തൊടു സാപ്പാടിനുള്ളൊ
രപ്പൊടപ്പൊതരപ്പാൻ ഹരി പുരി വിട്ടവി

ഢ്ഢിതമൊത്തില യത്തെൻ
ധാർഷ്ട്യംകൈവിട്ടുകാട്ടീടിന തിരുവിളമൊ
ന്തീട്ടു യാചിച്ചിരുന്നാൽ
കിട്ടാംമെ വല്ലതെന്നാകിലു മിതുവെറുതെ
പൊകയില്ലായിരുന്നു
[illegible] കഷ്ടംകഷ്ടം കുഡുംബങ്ങളെയതു മുഴുവൻ
പട്ടിണിക്കിട്ടുകൊല്ലും
ദുഷ്ടൻ ഞാനെന്നുകൊണ്ടി ദുരിതമയകടൽ
ക്കക്കരെ കെത്തിടെണ്ടു
അഷ്ടിക്കൊന്നും ലഭിക്കാ ഞ്ഞവിടവിടെവഴ
ന്നെങ്ങുമൊങ്ങി ക്കിടക്കും
കുട്ടിപ്പൈതങ്ങളൊടായ് ശിവശിവപറയു
ന്നെന്തുഞാൻ കർമ്മദൊഷം
[illegible] അച്ഛൻകൊണ്ടെത്തുമിപ്പോൾ മുരഹരകൃപകൊ
ണ്ടിങ്ങുവെക്കുന്നതെല്ലാം
മിച്ചക്കൊപ്പിച്ചുനിങ്ങൾ ക്കിതുപൊഴുതുതരു
ന്നുണ്ടുഞാൻ കെണിടെണ്ടാ
കൊച്ചുങ്ങൾക്കിപ്രകാരം ചലപടുതിസമാ
ധാനവും ചെയ്തുകൊണ്ടെൻ
കാഞ്ചല്ലായ് മാർഗ്ഗ്യംപാർത്തങ്ങിലൊട്ടു മരുവും
പത്നിയൊടെന്തു ചൊൽവു
[illegible] താനല്ലാതന്യരില്ലാ ത്തവരൊടു പൊളിവാ
ക്കൊതിവഞ്ചിച്ചിടുന്നൊൻ
താനെന്നുള്ളൊരു ദുഷ്കീർത്തിയു മിവനുഭവി
ച്ചെന്നതും മാത്രമല്ല
സ്വാമിക്കുള്ളൊരു നാരായണപദപദവി
പൂടയൊടുന്ന ലൊക

ത്രാണൊന്നിദ്ദത്ത കീൎത്തിപ്രകര സുരനദി
ക്കൊക്കിൽ ഞാൻ വെണ്ണലത്രെ
൪൮ ധാതാവെന്തൊന്നവൻ തൻതലയിലെഴുതിവി
ട്ടായവന്നായതുണ്ടാ
മെതെല്ലാം ചെയ്കിലും പിന്നെ വിടയുമെവനും
തെല്ലതിന്നില്ലഭേദം
ചെതസ്സെ കെണിട്ടായ്കി ന്നിതിലധികമൊരു
ത്തനുമൊന്നും ലഭിക്കാ
ചൊദിക്കാമായിരുന്നെ ന്നൊരു കറവുനമു
ക്കുണ്ടതും സാരമില്ല
൪൯ എവംനിരൂപിച്ചു കുചെലഭൂദെവ
പൊകുന്നനെരത്തപനിസുരെന്ദ്രൻ
കാഞ്ചീപുരിന്നു സമാനയെന്നു
ഭാവിച്ചിടും തന്നുടെ ദിക്കുകണ്ടു
൫൦ ചുറ്റും കൊട്ടകൾ കൊത്തളങ്ങൾ കൊടിയും
വെൺമാടമാടങ്ങളും
കുറ്റൻസ്ഫാടിക മെടകൊണ്ടിരുപുറം
ശാലിച്ചതെർ വീഥിയും
അറ്റംവിട്ടൊരു പൌരരും മദജലം
വാലുന്ന കുംഭീന്ദ്രരും
മറ്റുന്നപ്പുരി കണ്ടുകുന്നുതകല
ന്നെവം നിരൂപിച്ചവൻ
൫൧ കണ്ടിട്ടില്ലിവിടീവിധം കലശലായ്
ദിൿഭ്രാന്തിയുണ്ടായിതൊ
പണ്ടുകണ്ടു തഴക്കമുള്ളൊരു മര
ക്കൂട്ടങ്ങൾ കാണുന്നിതാ
വീണ്ടുംതൊന്നുക തന്നെയൊ ഭ്രമവശാൽ

ഗാസ്വപ്നമാം പത്തനം
കണ്ടീട്ടാൻ പുനരായതി ന്നവനിയിൽ
പാടില്ല യെന്നല്ലയൊ
൨൨ ക്ലെശംപൊയ് സ്വപനിത്യവൃത്തിവരുമ്പൊ
നായിട്ടു കാരുണ്യമൊ
ടീശൻതന്ന സമസ്ത വസ്തുവിഭവം
ചെതഃസ്വധാമാവിലും
ല്ലെശംവാസ്വബുദ്ധി യെന്നിയെയവൻ
പ്രാഗുപാസനാ വൈഭവാൽ
മെശക്കാരാട്ടുതുല്യമായി വഴിമ
ധ്യത്തിങ്കൽ നിന്നീടിനാൻ
൨൩ അപ്പൊഴ് സ്വസൊം ഗൃണത്തൊടിടചെ
ന്നുള്ളൊരു പുമാനുപൊൽ
നല്ലാമപ്പുരിയിങ്കൽ നിന്നുസഖിമാ
രൊന്നിച്ചു മന്ദെതരം
പൊല്ലൊങ്ങും ബഹുവെണിഭൂഷണവിശെ
ഷാദിഖ്യകൈകൊണ്ടുകൊ
ണ്ടുൾപ്രെമത്തൊടു വിപ്രപത്നിയെതിരെൽ
ക്കാനായി വന്നീടിനാൾ
൨൪ സീമാതിരിക്ക മണിഭൂഷണകാന്തികാന്തി
പ്പൂമാതിരിപ്പിടമതാം നിജപത്തനാടി
ഇന്ദുമാതിരിക്കരികിൽ വന്നുവക്കുചല
ച്ചൊമാതിരിക്കു ബഹുവിസ്മയ മുണ്ടവിച്ചു
൨൫ മനസിജജനകൻെറ കാന്തികൊല്ലു
നവനിസുരൻ കരതാരിനെപ്പിടിച്ചു
പനിമതിമുഖിയായ തന്നാടി
വിനയമൊടങ്ങെതിരെറ്റു കൊണ്ടുപൊയി

൭൫ കളശശയമദ്രാക്ഷിയാ മവളൊടൊത്തു
പിന്നദ്വിജൻ
വിശാലമണി മെടതന്നുപരി പോയി
ര ന്നിടിനാൻ
വിശേഷതരികക്കണം തിരളുമാളി
മാർ കണ്ടില്ല
ളളശിരവിശദ് മരുത്തുപനയിച്ചു
തദ്ധ്യാശ്രമം

൭൬ ഇരുട്ടിങ്കിൽ ബഹുവിസ്മയങ്ങൾ തരുമി
വ്യത്യാസ മുണ്ടാകുവാ
നത്രൽപൂർണ്ണ ശശാങ്ക ചാരുമുഖി യൊ
ല്ലന്തന്നു ബന്ധം പ്രിയേ
യൊത്ര്യം ഭർത്തുമുഖത്തിൽനി ന്നിതിപറ
ഞ്ഞെട്ടൊരു നേരത്തഹൊ
മാതൃൽകൈകിലവാണി യുത്തരമതി
ന്നിത്ഥം കഥിച്ചീടിനാൾ

൭൭ വിശന്നും മോഹിച്ചും വിവശതയൊടി
പ്പോയ നിശയിൽ
ശയിക്കുന്നേരം ഞാനൊരു തരുണിവ
ന്നെന്നു ടരികിൽ
പ്രശസ്തശ്രീ ചേരുന്നവ ളിരുകര
ത്താരിലുമഹൊ
വിശേഷാൽകണ്ടേൻ ഞാൻ സരസിരുഹനാൾ
ക്കൊരകയുഗം

൭൮ ശരൽജ്യോൽസ്നക്കൊക്കും സ്മിതലവമൊ
ത്തെന്നരികിൽ വ

നിരന്നിട്ടംഗത്തെ കരകിസലയം
കൊണ്ടുതഴുകി
പാരത്തോടന്നാരാ യമൃതഝരസൌ
ഭൂമിയാലും
ഗിരം മാഞ്ചേൽ ഞാനോർ കുലമകുടമാ
ണിക്കകൾക്കാ

൩൭ ധന്യെനിൻപതി മാധവനുപഹരിച്ചുള്ളോ
രവൽ പ്രാഭവാൻ
വന്നെൻ പോരുകതന്നിൽ നിന്നിവിടെ ഞാൻ
സമ്പൂർണ്ണ ചന്ദ്രാനനെ!
തന്നെ നഷ്ടയായ ലക്ഷ്മിയിനിമെൽ
കാന്തന്റെ ശുശ്രൂഷചെ
യ്യന്നിച്ചാത്മജരോടു മത്ര വളരെ
ക്കാലം രമിച്ചീടനീ

൩൮ മെന്നും മുദാ ഞാനു മന്നന്നേരം
വിദ്യുൽ മിന്നൽപിണരെന്നപോലെ
അന്തൎദ്ധിപൂകുന്നു മറഞ്ഞു പിന്നീ
യുത്തുംഗസൌധാദികളിങ്ങു കണ്ടു

൩൯ ഇത്ഥം പുത്രൻ മട്ടണ്ടൻ കൊച്ചി ഗൃഹിണിയുര
ച്ചുള്ള യാഥാൎത്ഥ്യവൃത്തം
സ്വസ്ഥൻ ഭൂമിസുരേന്ദ്രൻ വിരവൊടു നിശമി
ച്ചിട്ടു പിന്നത്തരാനീം
ഉത്ഥാനം ചെയ്തു വേഗാലവരൊടുമൊരുമി
ച്ചിട്ടു മോദാകുലാത്മാ
സ്വസ്ഥാനത്തെ മുഴക്കെ പ്രതിപദ കുതുകാ
നന്ദമുൾക്കൊണ്ടു കണ്ടു

൪൦ തെരാസ്കര യഗ്നിഹോത്ര ഗൃഹവും

പൂവാടിയും വാപിയും
ധാവള്യം തിരളുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും
ചുറ്റും നടപ്പന്തലും
ആനക്കൊട്ടിലു മശ്വശാലയുമതി
ശ്രീ ചേർന്ന ഗോശാലയും
സ്നാനാഗാരവു മഗ്രശാലയുമത
ല്ലെല്ലാടവും കണ്ടവൻ

൯൨ നിർമ്മായശക്തികളിക്കും പുരിയെ വിശദമായ്
കണ്ടുകൊണ്ടാടിയപ്പോൾ
സമ്മോദാശ്രുപ്ലുതൻ ഭക്തിക്കടൽ നടുവിലടി
ഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കുചേലൻ
പൊന്മേട മദ്ധ്യഭാഗത്തമിതരുചി വിള
ങ്ങുന്ന പൊൻകട്ടിലിന്മേൽ
ചെമ്മേ ചേർന്നങ്ങിരുന്നപ്പൂനിമതിമുഖിയോ
ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞാൻ

൯൩ വിപന്ന ലോകാവന ലോലമാകു
മുപേന്ദ്രകാരുണ്യ മഹാപ്രഭാവാൽ
അപാരമീമാംസയിലെന്നവണ്ണ
മപൂർവ്വമല്ലാതിവിടൊന്നുമില്ല

൯൪ ഭുക്തിമുക്തി വിരവൊടു കൊടുക്കും
ഭക്തവത്സലനതാം ഭഗവാങ്കൽ
വ്യക്തമായ് ഭവതി നട്ടുവളർത്തും
ഭക്തിവല്ലിയുടെ കായ്കളിതെല്ലാം

൯൫ മാനം മത്സരമെന്നതൊട്ടിവ മനോ
ദോഷങ്ങളേറ്റിട്ടുമെ
ല്ലൂനം ഭക്തിയിലെ കിട്ടുന്നു ധനമെ
ന്നോർത്തിട്ടു പാർത്തിട്ടു നി

മാനെല്ലാം മിഴ്മൂലമിന്നിതിന്നാതെ
വേരററുപോയാൽ മരം
താനെ തൊഴിച്ചറിഞ്ഞു ധരാപതിതമായ്
പോമെന്നു ചൊല്ലുന്നപോ

൯൭ വിശോകവീര പരചിത്സമൂർത്തിയാകു
മച്യുതൻതന്നുടെ താരിണയിങ്കലൊററം
വിശ്വാസമോടു മരുവിടുക സാധുശീലെ
നിശ്ശേഷതാപവു മകന്നു സുഖം ലഭിക്കും

൯൯ ദുഷ്ടന്മാരെ മുടിച്ചു ശിഷ്ടജനത
ക്കിഷ്ടങ്ങളെ നൽകി ക്ഷമാ
കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കുവാനവതരി
ച്ചുള്ളോരു നാരായണൻ
ഹൃഷ്ടൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിപ്പട്ടുവിലാവും
തട്ടിക്കളഞ്ഞീടിനാൻ
മട്ടോൽവാണി യഥേഷ്ടമായി സുഖമിയ
ന്നൊട്ടാനാൾ വാഴ്ക നീ

൧൦൦ ബന്ധുമോദത്തോടെവം ദയിതയോടുരചെ
യ്തിട്ടു പിന്നെ കുചേലൻ
ശുദ്ധാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ തിരുവടികമല
ത്താരിനെ ചിന്തിച്ചും
നൽധ്യാനം ചെയ്തു ഗാർഹസ്ഥ്യവു മതിനൊടടു
ത്തുള്ള കർമ്മങ്ങളും ധീ
ശുദ്ധിക്കായ്ത്തന്നെ ചെയ്തങ്ങമിതസുഖമൊടും
നിസ്പൃഹൻ വാണു ഗേഹേ

കുചേലവൃത്തശതകം സമ്പൂർണ്ണം.

Printed by T. KELU KURUP and Published by
K. Paramashwaran Numboory at the Jena Renginee Pr
Situated in Arothmadhom Paramba Near
NADAPURAM.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി